

حجت الاسلام و المسلمین محسن کدیور استاد حوزه و دانشگاه گفت: بالاترین ضابطه یک جامعه علوی این است که مخالف سیاسی و منتقد قانونی در آن در چارچوب قانون آزاد باشد.

به گزارش ایستنا وی که شب گذشته در حسینیه ارشاد پیرامون دینداری و نیایش سخن می‌گفت با اشاره به داخل شدن مفهوم تشیع صفوی در کنار تشیع علوی توسط مرحوم شریعتی به فرهنگ ما افزود: در کنار علایمی که مرحوم دکتر شریعتی برای تشیع صفوی ذکر کرده است چه بسا علامت دیگری هم بتوان گذاشت. آن علامت این است که در تشیع صفوی فراوان از علی(ع) نام برده می‌شود ، فراوان به زبان اکرام و اجلال می‌شود اما در عمل از سیره علوی خبری نیست. نام علی(ع) در تشیع صفوی فراوان برده می‌شود ولی سیره علوی در تشیع علوی رعایت می‌شود.

کدیور خاطر نشان کرد: اگر در جایی یافتید فراوان از علی(ع) گفتند و به جای آنکه به راه علی (ع) بروند سیره معاویه را دنبال کردند بدانید آنجا تشیع صفوی در کار است و از تشیع علوی خبری نیست . شیعه علی کسی نیست که تنها نام علی (ع) را به زبان آورد بلکه شیعه علی(ع) کسی است که در عمل نیز یاد آور علی(ع) است. مدرس دانشگاه تربیت مدرس ادامه داد: اگر می‌خواهید بدانید جامعه‌ای به راه علی می‌رود یا خیر، می‌توان به زندانهای آن نگریست. امام علی (ع) زندان نداشت و هرگز مخالف خود را به بستن دهان محکوم نکرد. علی(ع) نه تنها دهان مخالف خود را نمی‌بست بلکه حتی کسانی را که با او بیعت نکرده بودند یک لحظه از بیت المال محروم نکرد و آنها لحظه‌ای از زندگی اشان را در پشت بند و غل و زنجیر یا در فشار و شکنجه سپری نکردند.

وی با اشاره به آزاد بودن مخالفان و منتقدان سیاسی در چارچوب قانون بعنوان یکی از ضابطه‌های جامعه علوی ، تصریح کرد: اگر در جامعه‌ای مخالف و منتقد قانونی آزاد نبود و زندانها از یک چنین افرادی پر بود آن جامعه قطعاً جامعه علوی نخواهد بود.

کدیور در بخش دیگری از سخنان خود ، نیایش را دارای پنج رکن دانسته و اظهار داشت: معرفت اولین رکن نیایش است بدین معنا که کسی دعا می‌کند که می‌داند و علم بوجود امری فراتر از خود دارد.

وی از نیاز بعنوان دومین رکن نیایش نام برده و افزود: کسی نیایش می‌کند که فقیر باشد. آنها که خود را غنی می‌پندارند بنده نیستند. زندگی مومنانه فقر است اما نه فقر در برابر دیگران ، بلکه فقر در برابر خداوند عالم.

وی با اشاره به عشق بعنوان سومین رکن نیایش، خاطر نشان کرد: کسی که نیایش می‌کند عاشق است و عاشق نمی‌تواند خلاف نظر معشوق عمل کند. اگر دم از عشق او می‌زنیم و هر روز پنج بار اقرار به بندگی او می‌کنیم ولی خلاف نظر او عمل می‌نماییم لاف زنی بیش نیستیم. زندگی مومنانه ، زندگی عاشقانه است، نیایش ، زندگی عاشقانه است ولیکن ما مدت‌هاست بجای آنکه از عبادت و نیایش سود ببریم از دوری آنها شادمانیم.

کدیور ادامه داد: ماه رمضان ماه خواب نیست، ماه نیایش است، شبهای قدر شبهای ویژه عشق ورزی یا خداوند است. عشق ورزی تمرین می‌خواهد و ادعیه‌ای چون دعای کمیل، دعای ابوحمزه ثمالی، صحیفه سجاده و ... مقدمات عشق ورزی ما هستند. اینها مترقی ترین بیاناتی هستند که با آنها می‌توان به آسمانها معود کرد.

وی امید را چهارمین رکن نیایش بر شمرده و تصریح کرد: مومن کسی است که به خدا امیدوار است . سبک زندگی مومنانه سبک زندگی امیدوارانه است. کافر هرگز به آینده ایمان ندارد ولیکن در زندگی مومنانه هرگز یاس و

ناامیدی معنا ندارد. نا امید شدن بزرگترین گناه است و مومن هرگز ناامید نمی‌شود.

مدرس دانشگاه تربیت مدرس از توکل به عنوان پنجمین و آخرین رکن نیایش نام برده و افزود: مومن متوکل است و نیایش بالاترین جلوه توکل است. به ما آموخته اند دعا کنید و یقین به استجابت داشته باشید ولی اگر گاهی دعای می‌کنیم و استجابت نمی‌شود بدین خاطر است که خیر خود را خواسته‌ایم.

وی در پایان تاکید کرد: شیعه علی(ع) کسی است که بهترین حالات زندگی در وقت نماز و نیایش بوده است.